

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN:
C. A. BAUDUIN ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A. BREVET
MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 11. X

VRIJDAG 18 JANUARI 1924.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: Afschrift van het Request; Op den goeden weg; Van onzen politieken tinnegieter; Bibliotheek Soc. Phoenix, Nieuw aangeschafte boeken. — Vereenigingsleven: Dr. Jacob. — Boekbespreking. — Ingezonden: Studiehervorming. — Studiebelenen. — Bericht D. S. Deb. Club. — Feuilleton: Een zware dag, VII.

REDACTIONEEL.

Uit de Redactie getreden:

A. A. STHEEMAN.
F. J. M. BOURDREZ.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

AFSCHRIFT VAN HET REQUEST VAN DEN SENAAT
AAN HARE MAJESTEIT DE KONINGIN.

DELFT, 4 Januari 1924.

Aan
Hare Majesteit de Koningin.

Geeft met verschuldigten eerbied te kennen, de Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

dat het Delftsch Studenten Corps, opgericht in 1848, zich ten doel stelt: de bevordering en handhaving van eensgezindheid en trouw onder de leden, de behartiging hunner belangen en het tot stand brengen, onderhouden en beschermen van nuttige instellingen onder hen,

dat, volgens artikel 1, Hoofdstuk IV van de Corpswet, de Senaat waakt voor de vrijheid van studie en het studentenleven, dat de aanhangige hervorming van de studieregeling aan de Technische Hoogeschool te Delft uit dien hoofde met bijzondere belangstelling door hen wordt gevolgd,

dat de „Centrale Commissie tot behartiging van studiebelenen van ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool”, samengesteld uit afgevaardigden der verschillende studievereenigingen, in het algemeen belast is met het behartigen van deze belangen,

dat hij ten zeerste betreurt, dat het overleg tusschen den Senaat der Technische Hoogeschool en deze commissie, welke in 1906 op initiatief van het Delftsch Studenten Corps werd ingesteld, voor het grootste gedeelte zonder praktische resultaten dreigt te zullen blijven,

dat hem dit eerst onlangs is gebleken,

dat hij onder deze omstandigheden meent gebruik te moeten maken van de hem gegeven bevoegdheid, overeenkomstig bovengenoemd artikel der Corpswet,

dat hij met name tegen de vermindering van de gelegenheid om meer dan eenmaal per jaar het propaedeutische- en candidaatsexamen af te leggen ernstige bezwaren heeft,

dat door het wederom invoeren van eene regeling, waarbij in hoofdzaak slechts eenmaal per jaar gelegenheid wordt gegeven tot het afleggen van genoemde examens, wordt teruggekomen op eene examenregeling welke als een der gevolgen van de verheffing van de Polytechnische School tot Technische Hoogeschool in 1906 werd ingevoerd,

dat deze bepaling toenmaals algemeen als een der grootste voordeelen van de thans bestaande regeling werd beschouwd,

dat een nieuw in te voeren instituut van „Her-examens” een geenszins gelijkwaardige regeling zou scheppen,

dat in het algemeen het beoogde doel, vermindering van den gemiddelden studietijd, niet bereikt dreigt te worden,

dat de aanhangige regeling, gaande in de richting van een meer schoolsche studie de gelegenheid tot algemeene ontwikkeling, zoowel geestelijke als lichamelijke, aanzienlijk vermindert,

dat de gelegenheid tot algemeene ontwikkeling, welke zoo wenschelijk is voor den aanstaanden ingenieur, door den aard der technische studie in vergelijking met die aan de Universiteiten toch reeds geringer is,

dat door de voorgestelde wijzigingen studentenverenigingen, die zich met andere dan zuiver de studie betreffende belangen bezig houden, in hun bestaansmogelijkheid worden aangetast,

dat hij zich voorstelt de gevoelens van het Delftsch Studenten Corps zoo spoedig mogelijk na het beëindigen der Kerstvacantie nader vast te leggen,

edenen waarom hij Uwe Majesteit eerbiedig verzoekt hem in de gelegenheid te stellen deze gevoelens onder Uwe aandacht te brengen, alvorens deze nieuwe regeling definitief worde vastgesteld.

Hetwelk doende enz.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps,
(w.g.) E. L. A. DRIESSEN, President.
J. BADON GHIJBEN, Secretaris.

OP DEN GOEDEN WEG.

Met verwondering hebben velen kennis genomen van het Request van den Senaat van het D.S.C. aan hare Majesteit de Koningin, waarin de bezwaren die naar onze meening tegen de nieuwe studieregeling bestaan, nog eens in 't kort worden uiteen gezet.

Met verwondering, omdat de tijden dat het Corps zich op officieele wijze inliet met de studie aan de Technische Hoogeschool reeds lang vervlogen zijn en zelfs de stokoudsten* onder ons het niet hebben meegemaakt.

De stap schijnt ons van groot belang voor het Corps en wij zullen even iets dieper op dit „novum” ingaan.

In den goeden ouden tijd behartigde de Senaat zoowel de studie- als de algemeene studentenbelangen. Toen echter het percentage studenten die lid waren van het D.S.C. aanzienlijk verminderd was, meende het Corps de behartiging der studiebelenen uit handen te moeten geven en toen in 1906 op zijn initiatief de Centrale Commissie van Studiebelenen was opgericht, had het Corps geheel afstand gedaan van zijn Representatierechten inzake de studie. De studentenbelangen behield het echter tot ook hieraan door de oprichting der Federatie een eind werd gemaakt. Het Corps behartigde nog slechts de belangen van zijn eigen leden.

Naar ons oordeel is in beide gevallen het prijsgeven een fout geweest. Men begripte ons echter goed: hiermede bedoelen wij niet dat het Corps ondanks alles zijn Representatierecht had moeten verdedigen, maar het had zich niet mogen neerleggen bij de oorzaken die de prijsgeving noodzakelijk maakten: het had deze moeten voorkomen door tijdig reorganisatieplannen door te voeren.

De fout was echter geschied en ware de Federatie tot een krachtig lichaam uitgegroeid, wij zouden geneigd zijn geweest er ons bij neer te leggen. De Federatie is echter niet krachtig en heeft het in haar gestelde vertrouwen deerlijk beschaamd.

Zoo zij nog eenige levensvatbaarheid bezat had zij toch zeker bij de verhooging van collegegelden en de nieuwe studieregeling in het krijt moeten treden. Zijn niet beide, naast studiebelangen eminente studentenbelangen? De Federatie zweeg echter en demonstreerde daarmee haar hulpeloosheid en overbodigheid. Federatievergaderingen behooren reeds sinds jaren tot het verleden, de laatste Bestuursvergadering werd ruim een jaar geleden gehouden. De Federatie-arbeid van den Senaatspresident Gips is nutteloos geweest, de Federatie is bankroet.

In deze omstandigheden heeft de Senaat uitvoering gegeven aan Art. I, Hoofdstuk IV der Corpswet, waarin vermeld wordt dat de Senaat waakt voor de vrijheid van de studie en het studentenleven. Eigenaardig genoeg bleef dit artikel ondanks het prijsgeven der Representatierechten in de Wet vermeld. Men kan nu de zaak zoo opvatten dat de Senaat slechts uitvoering heeft gegeven aan de Corpswet, doch wellicht ook is de huidige stap van grooter beteekenis.

Wij zijn geneigd om tot het laatste te besluiten en als onze zeer persoonlijke opvatting willen wij nog mededeelen dat wij het zouden toejuichen indien het Corps weer de functies van de overleden Federatie zou overnemen. Maar het moet dan tevens aan meerderen de gelegenheid openstellen om toe te treden, m.a.w. reorganisatieplannen moeten worden doorgevoerd om aan de kracht van het Corps als *de* Representatieve studentenvereniging in Delft tevens weer meerdere macht toe te voegen.

In dit licht bezien wij de indirecte gevolgen van het Request aan Hare Majesteit.

De Senaat is op den goeden weg.

Σ.

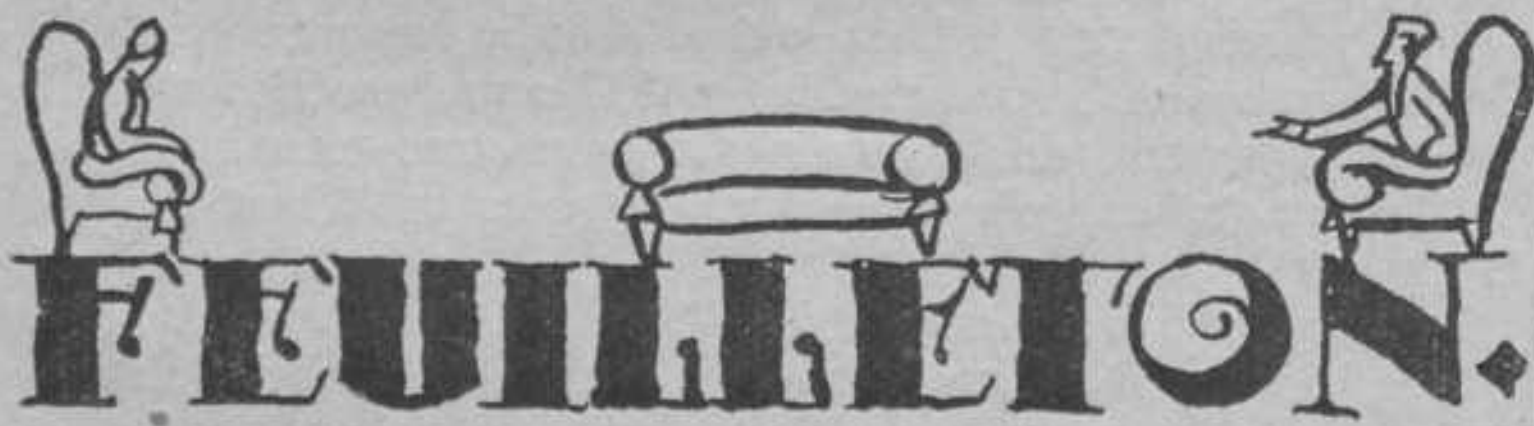
VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

Aan de Amazone leven vreemde volken, die men volksstammen noemt. Zoo bestaan er de Nonyas, die gevangenen liefderijk opfokken en onderhouden om ze bij feestelijke gelegenheden met smaak te consumeeren. Dit zijn dus leelijke menschen. En dan de Combo's die hun ouden van dagen koelbloedig ombrengen, omdat ze niet meer visschen kunnen en niet meer jagen. Dit zijn dus ook al leelijke menschen.

En wat zijn wij dan toch goed. Wij brave lieden van Westersche beschaving, wij voelen ons tevreden en gelukkig in dit besef. En daar komt Mephisto tot de ontstellende ontdekking dat wij onze grooten, onze studenten levenskunstenaars ombrengen, dat wij ze ondermijnen, zij, de sterken in ons midden die het Corpsgewelf dragen.

En hiertegen zal hij nu eens van leer trekken. Niet met zachtheid, maar hardhandig. Gelukkig is Mephisto ons gunstig gestemd en al kruisen de lijnen onzer opvattingen, er schiet nog een waardeerdend woordje voor ons over. Wij zien dan ook met een gerust geweten het geschrijf van Mephisto tegemoet. Alleen kunnen we slechts hopen te behooren tot diegenen, voor wie hij denkt zijn stukken ontvankelijk te maken.

Maar Mephisto, hebt u dan wat medelijden en maakt u 't niet te moeilijk. Bij voorbaat onzen dank.

EEN ZWARE DAG
Blijspel in 2 bedrijven.

VII.

Tweede Acte. 2de Scène. (Van Manen. Mevr. Meertens).

Mientje. Of u hier maar even wilt wachten. Mevrouw komt dadelijk.

Van Manen. Dank je. (Mientje af). Hé hé (veegt zich zenuwachtig langs het voorhoofd). Hoe moet dat nou, hoe moet dat nou!! Lieve hemel, wat een rommel. Dat kan je je naam kosten. Stommeling. Ezel. Wat doe je dan ook, om die f 200,— aan Smulders te leenen. Ik moet ze terug hebben, anders.... Anders.... mijn naam, mijn toekomst misschien, onbetrouwbaar, en dan Lizzy.... (Haalt briefje uit zijn zak).... De zaak heeft een gunstige wending genomen. Doordat ik mijn trein miste, ontmoette ik mijn vrouw en zal haar vanmiddag bezoeken. Ik kom dan even bij u aan, om die f 200,— terug te halen. Verbeek.... Weg f 200,—. Grootte goden, wat een beroerde rommel. En wat doe ik nu eigenlijk hier. Mevrouw Meertens is de enigste, die ik ken in dit vervloekte dorp, maar ik kan haar toch niet geld te leen vragen. Maar ik moet het hebben.... (Mevr. Meertens op), daar gaat niets van af.

Mevr. Meertens. Pardon, meneer Van Manen.

Van Manen (schrikt op). Eh.... oh. Mevrouw Meertens, ik

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

Ina Boudier-Bakker. — In de Engte.

Felix Timmermans. — Driekoningen Tryptiek.

Ivans. — De gebroken brug.

II. Fransch.

Alphonse Chateaubriant. — La Brière (Roman).

VII. Koloniën, Land- en Volkenkunde, Reisbeschrijvingen.

Louis Couperus. — Oostwaarts.

Mr. M. W. Treub. — Nederland in de Oost.

X. Kunst.

Herm. van der Kloot Meyburg. — De Nieuwe Kerk te Delft.

XI. Physiologie en Geneeskunde.

Remy de Gourmont. — Physique de l'amour. (Essai sur l'instinct sexuel).

VEREENIGINGSLEVEN.

Dr. JACOB.

Bij het neerschrijven van dezen naam dringt zich een herinnering van eenige jaren her weer scherp naar voren.

Het was 11 Juli 1922 en in Antwerpen woonde ik de viering bij van den Guldensporenslag, den Vlaamsch nationalen gedenk-dag. 's Avonds zou er fakkeloptocht zijn en, nieuwsgierig, voegde ik mij met eenige vrienden bij den stoet, die zich als een geweldige slang door de straten van den Sinjorenstad kronkelde. Schitterende aanblik van rijke, kunstzinnige banieren, vrolijke muziek van de twaalf muziekkorpsen die verspreid waren over de vijftienduizenttallige menigte die aan den stoet deelnam. Er scheen geen eind aan te komen, en toen ik het voorbijtrekken gadesloeg had ik ruim tijd om over het verschil na te peinen tusschen de Vlaamsche spontaniteit en de Hollandsche nuchterheid.

Door eenige straten af te snijden lukte het, ons weer vrij vooraan bij den stoet te voegen en behalve een klein incident, veroorzaakt door een conflict tusschen eenige Vlaamsche studenten en een groepje Fransiljons die hen voor flamandoboches uitscholden, wat een overhaaste terugtocht der uitjouw-ers tengevolge had, verliep alles in de beste orde. Is Antwerpen niet de burcht van de Vlaamsche Beweging, de meest nationalistische Vlaamsche stad? Na Keiserlei en Meir was de optocht nu onder het gedreun der Vlaamsche strijdlieiders in de stillere deelen der stad gekomen en in de kronkelende straatjes van oud-Antwerpen aangeland. Een groot gebouw dook op, een grijze, plompe steenmassa.

Plotseling zette de muziek weer de Vlaamsche Leeuw in, de stoet hield stil en met ontbloot hoofd zong ieder het lied mee.

zei niets, ik sprak alleen maar wat in mij zelf.... Eh. Ik ben wat nerveus.

Mevr. Meertens (koel). Het is zeker een dringende zaak, waarover u me wenscht te spreken, zeer dringend, meneer Van Manen. Ik kon u moeilijk vanmiddag ontvangen, maar u stond er zoo op, dat ik u wel even te woord wil staan. Gaat u zitten en vertelt u, liefst zoo beknopt mogelijk het doel van uw komst. Ik heb hoofdpijn.

Van Manen. Dank u. Heel vriendelijk. Werkelijk, mevrouw, als ik geweten had, dat ik u lastig viel, dan.... en. En toch was het een zeer dringende zaak. Het doel van mijn komst is, eh.... ja, dat weet ik eigenlijk zelf niet.

Mevr. Meertens. Maar meneer Van Manen.

Van Manen. Nee, ik kom hier wel bij u, met een zekere bedoeling, ziet u, maar eh.... het is wat moeilijk en ik weet niet hoe ik het u zal uitleggen.

Mevr. Meertens. Weest u als 't u blijft zoo kort mogelijk.

Van Manen (nervuus). De zaak is deze.... Dat is te zeggen, ik zou het in deze vraag kunnen samenvatten. Is hij slecht, die iets goeds denkt te doen en daardoor een andere plicht nalaat. Ik bedoel hiermee dit. Wanneer ik, of eh.... men iets... eh.... laat ik een voorbeeld nemen, in bewaring heeft gekregen en hij kan hiermee, — nemen we aan dat het geld was, een ander uit den nood helpen, wat denkt u dan van hem.

Mevr. Meertens. Ik begrijp er niets van. Maar dit staat bij mij vast, wanneer u geld neemt, dat u niet toekomt, is u een dief.

Van Manen (schrikt op). Maar mevrouw, u denkt toch niet, dat ik.... Ik spreek van een goed vriend.

Mevr. Meertens. Dat doet niets aan de zaak af. Wie iets wegneemt, dat niet van hem is, is een dief. En ik zou u aanraden dergelijke vrienden op een afstand te houden. Soms maken ze misbruik van vertrouwen en u zou daar best de dupe van kunnen worden. Maar wat is nu de eigenlijke rede van uw bezoek.

Maar het was of het gezang anders klonk dan zoo even: krachtiger, vuriger klonk het „Zij zullen hem niet temmen”. Toen even stilte. „Leve Dr. Jacob!” klonk het plotseling en alsof het geluid werd doorgegeven zoo plantte het zich voort in de rijen der deelnemers aan den optocht. „Vliegt de Blauwvoet?” „Storm op zee!” ¹⁾ „In Vlaanderen?” „Zelfbestuur!” „Voor Vlaanderen?” „Alles!”

De muziek zette weer in, een andere melodie, plechtig als een koraal. Het was het Wilhelmus, dat ook in Vlaanderen gezongen wordt als een uiting van een gevoel van geestelijke eenheid met Holland. Toen het Guldensporenlied, Groeninghe: „Het Vlaamsche Heir staat immer pal”. Daarna weer kreten: Leve Dr. Jacob! De atmosfeer was geladen, vuisten werden gebald van machteloos woede, een oogenblik dreigde iets, toen, met ontbloote hoofden defileerde men langs het gebouw. Diep had het mij getroffen, ik begreep nu eerst welk een plaats Dr. Jacob inneemt in de harten der Vlamingen.

Het gebouw was een gevangenis. Dr. Jacob was een door het Belgische gerecht tot vijf jaren kluistering veroordeelde Vlaamsche gevangene. Hij had Vlaanderen lief gehad, dat mocht niet, hij had zijn beste krachten er aan gewijd, dat was staatsgevaarlijk, zijn proces werd een propaganda voor zijn ideaal, dat moest dubbel gestraft worden. Vijf jaar. Eenige jaren geleden begon men de onhoudbaarheid van het vonnis in te zien en men bood hem invrijheidstelling aan, mits hij zich verder niet met politiek zou inlaten. De gevreesde strijder zou dan onschadelijk zijn gemaakt! Dr. Jacob weigerde het aanbod, nooit zou hij kunen verzaken voor Vlaanderen op ta komen, liever bleef hij nog twee lange jaren in de gevangenis. Welk een toonbeeld van ongelooflijke geestkracht, welk een eerbied afdwingende martelaar voor 't Rech van zijn volk.

Dr. Jacob is nu vrij, Vlaanderen heeft hem als een koning gehuldigd; hij heeft zijn taak weer opgenomen, is leider geworden der Nationalisten. Ook zijn groote werkkraft voor de Dietsche beweging missen wij niet langer. Hij komt naar Holland om ons in te lichten over „Het Vlaamsch Verzet”.

Donderdag 24 Januari a.s. spreekt Dr. Jacob in de Bibliotheek van de Technische Hoogeschool voor het Dietsch Studenten-Verbond. Mogen velen van de gelegenheid gebruik maken hem te hooren.

Delft, 14-1-'24.

L. L. W. VAN SOEST.

¹⁾ Een Vlaamsche strijdkreet, bekend o.a. uit het gedicht van Rodenbach „De Blauwvoet”.

BOEKBESPREKING.

De Witte Mier. 1924.

Uitgegeven bij Boosten en Stols, Maastricht.

Een nieuw maandschrift en wel met den ondertitel: Voor de vrienden van Boek en Prent. Volgens de „Inleiding”, zal dit tijdschrift „zich nuttig maken door de onderzoekingen van mijne vrienden en medewerkers op het gebied der schoone letteren en

Van Manen. Ik geloof niet, dat ik de zaak goed heb voorgesteld. De man, die dit deed, was in de heilige overtuiging, goed te hebben gedaan.

Mevr. Meertens. Maar waarom vraagt u dan aan mij of ik het slecht vind.

Van Manen. Omdat... omdat, daar veel van afhangt, omdat ik uw hulp in wilde roepen.

Mevr. Meertens. U? En u zei, dat het betrekking had op een vriend.

Van Manen. Ja, dat is ook zoo. Ik ben erg nerveus. Het is een goed vriend van me en ik trek het me nog al aan. Want er komt nog iets bij, wat alles veel moeilijker maakt. Die vriend is op het punt zich te verloven, en...

Mevr. Meertens (waardig). Zou het dan niet tijd worden, dat meisje te waarschuwen. Als ik vragen mag, wie is die vriend.

Van Manen. Het spijt me wel, maar ik mag u zijn naam niet noemen.

Mevr. Meertens. Dat is me ook wat moois. U komt bij me, om mijn hulp in te roepen en ik weet niet eens wie het is. Ik heb altijd dit principe. Wanneer je iemand een dienst bewijst, weet dan met wie je te doen hebt. Anders profiteeren de menschen van je en dat is iets, wat groote teleurstellingen geeft.

Van Manen. Ja, dat is wel zoo, maar ik kan u de verzekering geven, dat mijn vriend een eerlijk mensch is....

Mevr. Meertens. Ja, dat blijkt.

Van Manen. Mevrouw Meertens, ik sta voor hem in.

Mevr. Meertens. Nu goed, ik wil er niet langer op aan dringen. Maar nu dat andere geval, dat meisje. Ik herinner me een dergelijke geschiedenis. Ongehoord was dat, gewoon schandelijk. Het was een jongmensch, die zich in schulden had gestoken, en nu dat meisje wilde vragen, alleen om haar geld. Het was zelfs zoo sterk, dat hij zijn schuldeischers hiermee tevreden trachtte te stellen. Nee, meneer Van Manen, als mij zoo iets overkomen

grafische kunsten, zoo nauw en sierlijk verbonden, mede te deelen aan alle lettervrienden, die behoefte hebben aan rustige, beminnelijke en veelzijdige voorlichting.”

Zoo erg als het hier staat, is het gelukkig niet. Het geheel is goed verzorgd, de artikels voor belangstellenden de moeite waard, het teekenwerk doet prettig aan. Voor hen, die gelooven in een Fransche cultuur, is deze uitgave een verrijking hunner inzichten. F.

Urbain van de Voorde. **De Haard der Ziel.**

Uitgegeven bij Van Loghem, Slatarius en Visser, Arnhem.

Gedichten zijn daarom zoo iets wonderlijks, omdat er niets aan mankeeren mag. Een slechte regel, een slap woord en het geheel is bedorven. Moeilijker wordt de beoordeeling, wanneer de schrijver geen Hollander is, maar Vlaming, omdat nu sommige woorden een andere beteekenis hebben, soms sterker, soms zachter, als anders. En daarbij komt nog dit, dat in deze gedichten samengaan een stroeve Noord-Nederlandsche wijze van zinsbouw en een eenvoudige Zuid-Nederlandsche liefde tot alle dingen om ons heen. En in elk gedicht komt dit naar voren; het is als een strijd, om het leven zuiver te zien en eenvoudig mooi, tegenover den kouden, jagenden onrust van onze machteloosheid.

Maar boven alles is deze bundel een aanwinst, omdat eruit spreekt een zoeken en een verlangen, niet buiten de menschen, maar in den „haard der eigen ziel” naar datgene, wat eeuwige schoonheid geeft. M.

INGEZONDEN.

STUDIEHERVORMING.

Geachte Redactie.

De opheffing der vrije studie is een feit geworden. De nieuwe regeling staat in het Staatsblad.

De pogingen der C.C., gemachtigd door onze vakverenigingen, om door mondelinge besprekingen met hooge autoriteiten het dreigend gevaar te bezweren; de poging van het Corps, om althans eenig uitstel te verkrijgen alvorens de maatregel wordt ingevoerd, hebben gefaald. De maatregel is er, en we zullen de gevolgen in hun volle zwaarte ondervinden.

Wat nu? Protesteeren? Heftig protesteeren, en verder Gods water over Gods akker laten loopen? Verontwaardigd protesteeren, en daarna ons bij de zaak neerleggen?

Onze vakverenigingen, vertegenwoordigende het overgrote deel der studenten (naar ik meen meer dan 90%) hebben zich voor de vrije studie verklaard. Dit was geen gril of opkomende en weer verdwijnende gezindheid, het was onze overtuiging. We zijn overtuigd, dat de Professoren het bij het verkeerde eind hebben, als zij meenen de bestaande Delftsche misstanden door het opheffen der vrije studie te kunnen bestrijden. Meerderjarige en bijna meerderjarige menschen door dwang op den

(Zie vervolg Tweede Blad).

zou, wanneer Lizzy een dergelijk aanzoek kreeg... ik wil het u wel in vertrouwen mededeelen, dat ik haar gewoon verbod, ooit iets met dien meneer te maken te hebben. Ik zou me met hand en tand daartegen verzetten.

Van Manen (verdrietig). Ja, als u er zoo over denkt, als dit bij u vast staat, dan is alles verloren.

Mevr. Meertens. Maar wat zegt u toch. Wat verloren, wie verloren? Ik begrijp er niets van.

Van Manen (zich beheerschend). Mevrouw, naar aanleiding van uw bezoek van vanmorgen...

Mevr. Meertens (dadelijk vlam vattend). Dat dacht ik wel. Maar meneer Van Manen, dat kan ik toch wel aan u overlaten. Zoo veel moeilijkheden komen daar toch niet bij kijken. Een fancy-fair en een comité. Ik zei u toch al hoe ik het hebben wilde. Bovendien heb ik zeer weinig tijd. Ik heb hoofdpijn. Als u zoo goed wilt zijn onze besprekingen...

Van Manen (met den moed der wanhoop). Ik zal het kort maken, mevrouw. Maar er staan hier belangrijke dingen op het spel. Werkelijk, dat comité kan ik zelf wel in orde maken, daarover gaat het niet. Vanmorgen heeft u gezegd, dat ik steeds op uw hulp kon rekenen. Mevrouw Meertens, ik doe een beroep op u, helpt u mij.

Mevr. Meertens (verschrikt). Maar mijn God, meneer Van Manen, wat is er. Beheerscht u zich toch een beetje. Ik kan niet tegen nerveuse menschen praten. Weest u toch kalm. Als u eens wist, hoe slecht al dat opwindend spreken voor mij is.

Van Manen. Vergeeft u me. Maar ik ben ook in een wanhopige positie. U deed me vanmorgen hopen, dat ik in alle gevallen op u rekenen kon. Dat doe ik. U bent voor mij iemand — ik ken hier niemand in het heele dorp — ik ben als het ware uw zoon, die tot u komt.

(Zie vervolg Feuilleton Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

TER OVERNAME AANGEBODEN:
gemeub. Zit- en Slaapkamer

VAN LEEUWENHOEKSINGEL 17. (5)

Wegens eindexamen te huur tegen 1 Februari in het midden der stad:

EEN APARTE ETAGE,

altijd aan twee vrienden verhuurd.
 Te bevragen aan het Bureau van dit Blad. (6)

AANGEBODEN:

degelijk Diner en Koffiedrinken

voor 10 personen, voor f 1.50 per persoon, met gebruik van een groote verwarmde kamer.

Adres VAN LEEUWENHOEKSINGEL 36. (7)

M. BIERMAN

40 BUITENWATERSLOOT 40 (6)

KOOPT NET GEDRAGEN KLEEDING,
 MEUBELN ENZ.
 AAN HUIS TE ONTBIEDEN.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
 J. WALTMAN JR. :-: BINNENWATERSLOOT

Van de verkleinde reproductie der
RECLAMEPLATEN

van de LUSTRUMFEESTEN en de LAGAWEDSTRIJDEN, zooals die in den Almanak zijn opgenomen, hebben wij een klein aantal laten drukken die als wandversiering kunnen worden gebruikt en bij ons verkrijgbaar zijn à f 0.10 per stuk.

Van beide platen hebben wij één laten omlijsten met linnen rand en zijn deze bij ons te bezichtigen.

TH. V. D. MEER
 VOORSTRAAT 55.

ELECTRISCHE
 SLIJPINRICHTING
 VOOR
 BRILLENGLAZEN

Groote keuze Monturen en zeer groote collectie Glazen, zoodat elke Bril in den kortst mogelijken tijd geleverd kan worden. (16)

PRIJZEN BILLIJK.

Gelegenheid voor
4 à 5 Heeren te Dineeren.

Adres: CHOORSTRAAT 3. (5)

BAMI. NASSI GORENG. BAMI.
 DINERS van af f 1,-. (10)
 Chr. F. Rüter, Oude Delft 120.

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot,
 is verschenen:

HET TORENSPEL 1923
 PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak een exemplaar als bijlage gegeven. In den handel is deze bijlage verkrijgbaar tegen bovengenoemden prijs.

IK ALLEEN

betaal de hoogste prijzen voor gedragen Heerenkleeding, enz.

S. BINO, Gedempte Gracht 60,
 Telef. Haag 5499. DEN HAAG.

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden. (10)

F. OOSTERHOFF
 ≡ ANTIQUITEITEN ≡
 VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

JOH. A. LOMMERS

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.

Ook voor uw Bindwerk het adres.

JONGGEZELLENWASCH.

Onderhoud met reparatie van alle goederen, zoowel lijfgoed als kleeding (niet oppersen) tegen uurloontarief voor Heeren van „Standing” door

N.V. Zwitsersche Waschinrichting en Ververij „Rijswijk” Tel. R. 38.

EIGEN VASTE AUTODIENST OP DELFT.

20

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 18 JANUARI 1924.

rechten weg te willen houden; dat moet mis zijn. De Amsterdamsche, Utrechtsche, Leidsche, Groningsche studenten worden niet gedwongen. Waarom wij wel? Zijn wij zooveel minder?

We erkennen, dat er misstanden aanwezig zijn bij de studie zooals die te Delft plaats vond; misstanden, grooter dan aan de Universiteiten bestaan. Hoe komt het, dat die misstanden juist in Delft zoo'n vruchtbaren bodem vonden? Lag dat aan ons, Delftsche studenten? Zijn wij van een zooveel minderwaardiger ras dan het gros van hen die aan de Universiteiten studeeren? Hebben niet velen van ons een broer of een vriend die aan een Universiteit studeert? Is het uit een gezin de minderwaardige, die de Delftsche studierichting kiest?

Neen, dat kan niet zijn. De reden, waarom de misstanden te Delft vrij welig tierden, terwijl zij aan de Universiteiten niet zoo veelvuldig voorkomen, moet een andere zijn. Ik wil U zeggen wat zij is: in Delft is het onderwijs in den loop der jaren vertheoretiseerd, terwijl wij studenten naar praktisch onderwijs verlangen. De groote, groote kloof tusschen wat gegeven, en wat verlangd werd, die is het, die de misstanden heeft doen ontstaan.

Laat mij deze uitspraak nader ontwikkelen.

De jonge student komt in Delft aan, met de illusie dat hij opgeleid zal worden tot een praktisch ingenieur. De zin voor wetenschappelijke praktijk is het, die de jonge menschen de Delftsche studie doet kiezen; niet de drang naar theoretische wetenschap.

In deze illusie nu wordt hij teleurgesteld. De inhoud der colleges drijft den student naar den repetitor. Hij wordt afgeschrikt door het teveel aan theorie, het te weinig aan praktijk, dat hij op de colleges te hooren krijgt.

Ik moet toegeven, dat dit bezwaar voornamelijk de studie vóór het propaedeutische examen geldt. Maar daar heeft deze misstand dan ook de meest funeste gevolgen. Want het zijn de jongste menschen die hier worden afgeschrikt, gedésillusionneerd. Ze wennen zich daardoor vroeg aan misbruiken. En ik behoef niet te zeggen, welk een verderfelijke uitwerking dit op hun verdere studie heeft.

Het zijn voornamelijk de in den loop der jaren sterk verzwaarde wiskunde-eischen, die hier de grootste schuld dragen. Natuurlijk moet de ingenieur wiskundig onderlegd zijn, maar er is een grens, en die grens is naar 't oordeel van velen de laatste jaren sterk overschreden. Er wordt wiskunde-college gegeven, alsof wiskundestudie om der wiskunde zelve ons doel was. Er wordt geheel en al uit het oog verloren, dat de toekomstige ingenieur de wiskunde noodig heeft als hulpwetenschap.

En hoe komt het nu, dat zoo'n verkeerd streven heeft kunnen insluipen? Door het bestaan van een Afdeling der Algemeene Wetenschappen. Deze Afdeling is in 1905 bij de stichting der T. H. opgericht. Onze hoogleeraren in de wiskunde vormen met eenige hoogleeraren van andere, minder op den voorgrond tredende vakken, deze vrijwel op zichzelf staande afdeling. Hoe kan het dan anders, dan dat zij, voelende voor hun wiskunde

Mevr. Meertens. Maar hoe bedoelt u dat nu weer. Moet ik dit beschouwen als...

Van Manen. Nee mevrouw, dat niet... als het kon... Zoudt u mij willen helpen.

Mevr. Meertens. Dat heb ik u toch al gezegd. U kunt steeds op me rekenen.

Van Manen. Nu mevrouw. Daarom durf ik met mijn verzoek voor den dag te komen. Het geldt mijn finantieele positie op het oogenblik.

Mevr. Meertens. Nu begrijp ik er niets meer van. Wat heeft dat geval van dien vriend met uw finantiën te maken.

Van Manen. Ik heb hem geholpen en nu zit ik er zelf mee.

Mevr. Meertens. Ik wil er niet eens over spreken, dat geld leenen in het algemeen een onverstandig iets is, laat staan aan een vriend. Ik heb er zooveel ellende van gezien. Maar dat u daardoor een huwelijk in de hand werkt, die niet op gezonde basis is begonnen, dat is wel wat erg overhaast, om maar geen erger woord te gebruiken. Dat was het toch wat u weten wilde.

Van Manen (wanhopig). Ja mevrouw, ten deele. Maar ik kwam hier om uw steun in te roepen.

Mevr. Meertens. Dat heeft u al eens gezegd. In welk opzicht?

Van Manen. Kijkt u eens. Het is een klein bedrag. Een eereschuld, die mijn goede naam — hier in het dorp...

Mevr. Meertens. Maar van het oogenblik af, dat u zich bemoeien gaat met het comité...

Van Manen. De zaak is dringender!

Mevr. Meertens. Heeft u schulden gemaakt? Maar dat komt toch in orde. Iedereen zal u toch crediet willen geven in uw positie.

Van Manen (wanhopig). Ik heb f 200,— noodig.

Mevr. Meertens. Oh, ik had gedacht, dat u meer...

Van Manen. Dus u wilt me helpen.

Mevr. Meertens. Ja zeker.

die hun als zuivere wetenschap lief is, ons de wiskunde om de wiskunde zelve willen leeren? Dat is niet hun fout. De liefde voor hun vak drijft hen in die richting.

Onze professoren hebben gevoeld, dat er met de regeling van het onderwijs, zooals die in 1905 is ingevoerd, iets niet in den haak was. Velen van hen, vooral hoogleeraren in de technische vakken, hebben vóór 1905 hier gestudeerd en, de tegenwoordige studie met de studie van hun tijd vergelijkende, hebben zij bemerkt dat de studie vóór 1905 beter was geregeld. Inderdaad is het zeer goed mogelijk, dat de hoogleeraren hierin gelijk hebben. We mogen hen hierin op hun woord gelooven.

Gaan we echter na, waarin dat verkeerde van de regeling, in 1905 ingevoerd, gelegen is, dan moeten we met hen principieel van meening verschillen. Zij meenen, dat de fout ligt in het invoeren der vrije studie. Wij zijn overtuigd, dat juist die invoering der vrije studie in 1905 de verbetering was, maar dat de fout gezocht moet worden in het gelijktijdig oprichten der Afdeling Algemeene Wetenschappen, waardoor het onderwijs vertheoretiseerd is.

Wat ons nu te doen staat, is duidelijk. We zijn verontwaardigd over het afschaffen van onze vrije studie; vrije studie, die van studenten aan een instelling van Hooger Onderwijs een recht en een noodzaak is. We zullen dus met al de kracht die in ons is tegen den maatregel protesteeren. En niemand zal het ons ten kwade moge duiden, als wij in dat protest dingen zeggen, die voor onze professoren, of voor wien ook, buitengewoon onaangenaam zijn om te hooren.

We mogen het echter niet bij een protest laten. We moeten verder zien. We hopen toch, de opheffing van den verderfelijken maatregel te verkrijgen. Hoe bereiken wij dat doel? Door een staking, zooals wel eerder door studenten ter hand is genomen? Ik zou dat middel sterk ontraden. Mij staat een beter, een waardiger en doeltreffender middel voor oogen. Onze hoogleeraren hebben zoo dikwijls aangedrongen op persoonlijk contact met hun studenten. Welnu, laat ons dat middel aangrijpen. Laat ons door persoonlijke gesprekken ons goed recht aan de professoren voorhouden. Den zeer weinigen vrijen tijd dien de nieuwe regeling ons geeft, laat ons die gebruiken. We moeten niet bevreemd zijn, in die persoonlijke gesprekken voor onze overtuiging uit te komen. Een sterke overtuiging zal overwinnen.

Leve de vrije studie.

Delft, 13 Januari 1924.

Mr. W. N. DINGER.

STUDIEBELANGEN.

„De Wetenschappelijke Commissie der Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie verzoekt studenten aan de Nederlandsche Universiteiten en Hoogeschoolen (met inbegrip van pas afgestudeerden), die gedurende eenige maanden hunne studiën zouden wenschen voort te zetten in de Vereenigde Staten, zich, met opgave van hun tot dusver afgelegde studiën en met eenige omschrijving van hun studieplan in Amerika, onder overlegging van aanbevelingen, vóór 1 Februari 1924 schriftelijk aan te melden bij den Secretaris der Commissie, Prof. Dr. H. A. Brouwer te Delft.

Van Manen (ineens gelukkig). Maar dat is heerlijk. U zoudt me dat willen voorschieten.

Mevr. Meertens. Voorschieten? Ik denk er niet aan. Ik heb het ook niet in huis.

Van Manen (onthutst). En u zei...

Mevr. Meertens. O, ja, met alle liefde, maar zoo iets.

Van Manen. Nog alles verloren.

Mevr. Meertens (koel). Het spijt me, maar ik kan me nu niet verder met uw aangelegenheden bemoeien.

Van Manen (geheel van streek). Och toe, mevrouw. Een oogenblik. Ik smee u. Mevrouw Meertens, ik kom... ik kom om de hand van uw dochter te vragen.

Mevr. Meertens (stuift verschrikt op). Maar meneer Van Manen. Bent u nu heelemaal gek geworden? Houdt u me voor den gek? Zoo iets heb ik nog nooit meegemaakt. Eerst vraagt u om f 200,— en dan om de hand van mijn dochter. Wat wilt u, wat heeft dat te beteekenen.

Van Manen (versuft). Ik kwam... ik vroeg... het was... om beide... voor mijn vriend.

Mevr. Meertens (zachtjes). Groote God, die man is zenuwziek. Hoe krijg ik hem weg. (Tot Van Manen). Ja, als het zoo is, dan is het geloof ik maar beter... eens een andere keer. Die f 200,— dat komt in orde en dat ander, als u eens wat kalmer bent. (Dringt niet tot Van Manen door, daarom heel hard). Ik reken erop, dat u nu weggaat. Dat comité zal ik zelf wel op me nemen. Dag meneer Van Manen. Gaat u eens naar dokter Roodenhuijzen. (Duwt Van Manen de deur uit). Groote hemel en dat alles juist nu, juist vanmiddag. (Belt). Ik weet zeker, dat de hoofdpijn erger wordt. En ik moet me kalm houden. (Mientje op). Oh, en Mientje, ik ben vanmiddag voor niemand te spreken, voor niemand, versta je. Ik ga rusten. (Mevr. Meertens af).

(Wordt vervolgd.)

Aan een beperkt aantal studenten wordt door de Fundatie financiële steun verleend, welke in hoofdzaak uit vergoeding der reiskosten zal bestaan. Ook voor studenten, die geen subsidie begeeren, bestaat gelegenheid om van de aanbevelingen en de sanctie der Ned.-Amerikaansche Fundatie gebruik te maken. In verband hiermede wordt verzocht, om tevens op te geven of een uitzending al dan niet van het verlenen eener subsidie afhankelijk wordt gesteld."

Namens de Wetenschappelijke Commissie,
H. A. BROUWER, Secretaris.

BERICHT.

De D. S. Debatingclub zal, waarschijnlijk en tot nadere aankondiging, op Maandag 28 Januari 1924 een buitengewone vergadering organiseeren over het onderwerp „de Studiehervorming te Delft”, ingeleid en toegelicht door Prof. Dr. W. A. Versluys, welke vergadering toegankelijk zal zijn voor alle Hoogleraren en Corpsleden.

ADVERTENTIËN.

ATELIER J. C. C. WITTE
Corpsfotograaf.
Specialiteit in Kunstlichtopnamen
(Diners, Bruiloften enz.)
COENDERSTRAAT 34, DELFT
TELEFOON No. 240. (10)

ALLES (10)
wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)
Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061
Prima consumptie. - Billijk tarief.

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62

♦♦
**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

In de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN JR.

zijn thans voorhanden zeer praktische
metalen buigzame

CURVENLINIALEN

in 4 afmetingen. Prijs p. stuk 30, 55, 65 en 70 ct.

Bij deze nemen wij de vrijheid de aandacht van H.H. Corpsleden te vragen voor het ter gelegenheid van het XVe Lustrum verschenen:

Gedenkboek van het Delftsch Studentencorps
(CORPSGESCHIEDENIS VAN 1848 — 1923).

Samengesteld door den Heer M. H. K. FRANKEN, versierd door den Heer L. C. KALFF, en met een 25 platen.

PRIJS IN PRACHTBAND f 6.—

DIT IS EEN BOEK DAT ONDERSTELD MAG WORDEN IN DE BIBLIOTHEEK VAN IEDER CORPSLID AANWEZIG TE MOETEN ZIJN.

Bestellingen worden gaarne ingewacht bij den uitgever

TECHN. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.
BINNENWATERSLOOT 33 — TELEFOON 75.